Broj: S1 3 U 035996 20 U
Sarajevo, 12.01.2022. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Davor Žilić i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić kao zapisničara, u upravnom sporu tužioca: IZGRADNJA TOJAGA d.o.o. Mostar, ulica Bišće Polje bb, kojeg zastupa Sanel Nezirić, advokat iz Sarajeva, ulica Obala Kulina Bana broj 6, protiv zaključka broj: JN2-01-07-1-927-3/20 od 15.05.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi, Sarajevo, ulica Maršala Tita 11a, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 12.01.2022. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim zaključkom u stavu 1. određeno je da nema pravnih uslova za vođenje upravnog postupka po presudi ovoga Suda broj: S1 3 U 032583 19 U od 17.04.2020.godine. Dok je stavom 2. navedeno da ostaje očuvana pravna posledica koja je nastupila, uručenjem strankama Rješenja tuženog broj: JN2-01-07-1-1651-14/19 od 01.08.2019.godine donesenog postupanjem tuženog po jednoznačno donesenoj presudi Suda Bih broj: S1 3 U 032121 19 U od 02.07.2019.godine u istom postupku javne nabavke istog činjeničnog pravnog stanja i identiteta osnova naloga za postupanje.

Protiv pobijanog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor iz razloga propisanih u odredbi člana 11. Zakona o upravnim sporovima BiH jer je odluka tuženog nezakonita. Naime tužbom ukazuje da je izreka osporenog rješenja potpuno nejasana konfuzna i gotovo nezapamćena u pravnoj struci. Dalje se u tužbi poziva na odredbu člana 227. Zakona o ZUP-u BiH navodeći da je navedenom odredbom propisano kada se žalba može odbaciti dok je stavom 2. propisano da ako se žalba ne odbaci drugostepeni organ će predmet uzeti u rješavanje. Smatra da u konačnici nije predviđeno da drugostepeni organ iz bilo kojih razloga u bilo kjoj situaciji

zaključkom zauzma pravni stav i daje ocjenu a da ta ocjena ne predstavlja niti jednu ocjenu ili radnju iz člana 227. ZUP-a, pa je stoga odluka tužene po mišljenju tužitelja rezultat pravne nepismenosti tuženog odnosno pokušaj ispravljanja ranijih nezakonitih radnji tuženog. Dalje navodi koliko je odluka tužene apsurdna nezakonita i odraz pravne nepismenosti tužene ukazuje i činjenica da se žalbeni postupak vodi radi odlučivanja o osnovanosti žalbe u konkretnom slučaju osnovanosti žalbe ITC d.o.o. Zenica i Promak d.o.o Mostar a ne po presudi Suda BiH. Smatra da osporeni zaključak nije u skladu ni sa odredbama ZUP-a a niti odredbama ZJN-a BiH. Slijedom svega iznesenog, tužitelj predlaže da sud tužbu uvaži, zaključak poništi i predmet vrati na ponovni postupak, a tuženog obaveže na naknadu troškova upravnog spora u opredijeljenom iznosu od 1.045,98KM.

Tuženi i zainteresovane strane ITC doo Zenica i Ugovorni organ su u odgovoru na tužbu predložili da se tužba odbije kao neosnovana, ostajući kod razloga osporenog akta.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 19/02 do 74/10 u daljem tekstu ZUS), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je pobijanim zaključkom tuženi organ postupajući po presudi ovoga Suda broj. S1 3 U 032583 19 U utvrdio da nema pravnih uslova za vođenje upravnog postupka po navedenoj presudi iz razloga što ostaje očuvana pravna posljedica koja je nastupila uručenjem strankama rješenja tuženog broj: JN2-01-07-1-1651-14/19 od 01.08.2019.godine, donesenog postupanjem tuženog po jednoznačno donesenoj presudi Suda BiH broj: S1 3 U 032121 19 U od 02.07.2019.godine, u istom postupku javne nabavke istog činjeničnog pravnog stanja i identiteta osnova naloga za postupanje .

Po ocjeni ovog sudskog vijeća, odluka tuženog je pravilna.

Naime iz predmetnog spisa proizilazi da je je u konkretnom slučaju provođen postupak nastavaka izgradnje KPZ zatvorenog i poluotvorenog tipa u Mostaru ugovornog organa, Kazneno popravni zavod poluotvorenog tipa Mostar te da je donesena odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 01-14-2301/18-11 od 07.12.2018. godine. Na navedenu odluku su ponuđači „PROMARK" d.o.o MOSTAR i „ITC" d.o.o ZENICA izjavili žalbu koje je rješenjem tužene broj: JN2-01-07-1-148-12/19 od 07.03.2019. godine usvojena i poništena navedena odluka kao i cjelokupna tenderska dokumentacija. Protiv navedenog rješenja broj: JN2-01-07-1-148-12/19 od 07.03.2019. godine, ponuđači „ITC" d.o.o ZENICA kao i tužitelj IZGRADNJA TOJAGA d.o.o. Mostar, su tužbama pokrenuli upravni spor pred ovim sudom. Rješavajući po tužbi ponuđača „ITC" d.o.o ZENICA ovaj Sud je donio dana 02.07.2019. godine presudu broj: S1 3 U 032121 19 U kojom je usvojio tužbu i poništio navedeno rješenje i predmet vratio tuženom na ponovni postupak. Dalje je iz spisa predmetno da je tuženi postupajući po navedenoj presudi donio rješenje broj: JN2-01-07-1-1651-14/19 od 01.08.2019. godine koje je dostavio strankama odnosno ponuđačima u predmetnom postupku (između ostalih i samom tužitelju), te je time navedenim ponuđačima bilo omogućeno učesvovanje u postupku i samim time zaštita prava i interesa.

Imajući u vidu navedeno pravilno je tuženi po ocjeni ovoga vijeća postupio kada je osporenim zaključkom utvrdio da u konkretnom slučaju nema pravnih uslova za vođenje ponovnog upravnog postupka po presudi ovoga Suda broj: S1 3 U 032583 19 U od 17.04.2020.godine, iz razloga što je navedenom presudom u istom postupku protiv istog rješenja broj: JN2-01-07-1-148-12/19 od 07.03.2019. godine odlučeno na istovjetni način samo po tužbi drugog ponuđača odnosno tužitelja. Naime presudom 17.04.2020.godine poništeno je istovjetno rješenje koje je bilo poništeno i presudom od 02.07.2019. godine i predmet vraćen tuženoj na ponovno odlučivanje. Dakle navedeno rješenje je u trenutku donošenja navedene presude od 17.04.2020.godine, već bilo stavljeno van snage ranijom presudom ovoga Suda 02.07.2019. godine i tužena je već provela novi postupk u kome je bila data mogućnost učestvovanja svim strankama, pa samim tim pravilno je i ocjenila da nema uslova da se postupi po presudi od 17.04.2020.godine, budući da rješenje broj: JN2-01-07-1-148-12/19 od 07.03.2019. godine ne proizvodi pravne poslednice odnosno već je bilo stavljeno van pravne snage presudom ovoga Suda od 02.07.2019. godine. Imajuću u vidi navedeno ponovnim razmatranjem navedenog rješenja došlo bi do povrede osnovnog načela *„ne bis in idem"* odnosno ne dva puta o istom. Također kako je tužitelju bilo omogućeno učestvovanje u upravnom postupku koji se vodio po presudi od 02.07.2019. godine i isticanje prigovora to ni na koji način tužitelj nije bio doveden u neravnopravan i diskriminirajući položaj obzirom da je imao mogućnost ravnopravnog učešća u postupku.

Shodno navednom prigovor tužitelja koji se odnosi na izreku osporenog zaključka nije osnovan iz razloga što Zakonom o upravnom postupku BiH i to članom 210. stav 1. je propisano da se zaključkom odlučuje o pitanjima koja se tiču postupka, kako se u konkretnom slučaju i radi o specifičnoj pravnoj situaciji kojom se rješava o pitanjima koja se tiču postupka, a ne o pravnoj situaciji odlučivanja po žalbi ponuđača u ponovnom postupku, jer je prethodno osporavano rješenje poništeno, odnosno u momentu donošenja presude od 17.04.2020. godine osporavano rješenje tuženog broj: JN2-01-07-1-148-12/19 od 07.03.2019. godine nije egzistiralo, jer je već bio proveden ponovni upravni postupak, pa tuženi u postupku izvršenja presude od 02.07.2019. godine, nije ni mogao izvršiti nalog iz iste niti ponovno razmatrati žalbu ponuđača obzirom da je već cio ponovni upravni postupak okončan. Dakle, tuženi je pravilno postupio kada je zaključkom odlučio o toku postupka na način da nisu ispunjeni pravni uslovi za vođenje ponovnog upravnog postupka iz razloga što je i sama situacija specifična budući da je Sud dva puta u različitom vremenskom periodu poništio isti osporeni akt, pa tuženi nije imao mogućnost da drugačije postupi a zaključak kao i rješenje prema odredbama Zakona o upravnom postupku treba da sadrži jasno obrazloženje onoga što je dispozitivom odlučeno.

Neosnovani i nisu od značaja za drugačije rješavanje ove upravne stvari prigovori tužitelja da je izreka pobijenog zaključka nejasana konfuzna i gotovo nezapamćena u pravnoj struci. Ovo iz razloga što je i sama situacija specifična budući da je Sud dva puta u različitom vremenskom periodu poništio isti osporeni akt, pa tuženi nije imao mogućnost da drugačije postupi.

Zbog navedenih razloga ovaj sud je tužbu odbio kao neosnovanu, jer je osporeni pravilnik temelji se na pravilnoj primjeni Zakona o javnim nabavkama i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja, a u postupku nije počinjena povreda pravila postupka koja bitno utiče na pravilnost rješenja.

Na osnovu izloženog ovaj sud je primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

